

Vejmelkova cesta do Chocně - Wenki

          C   F   C   G
Když jdeš lesem, tam co říčka, tak čarokrásně šumí,
          C   F   C   G
a zapomeň na trable a všechny svoje zlosti,
          C   F   C   G
mech s jehličím i tvoje kroky milosrdně tlumí,
          F   G   G7   C
a slyšíš vrzat všechny svoje starý, dobrý kosti.

R: F   C
A dál kráčíš loukou a polem,
          Ami   F   G
sníš o klidu, přátelství,
          Emi   F   C
vážka vzduchem, letí kolem,
          Ami   G   C
lidem nosíš dobrá poselství.

Torna tlačí na zádech a do rytmu se houpá,
a štěstí se ti ve tvém srdci, tiše usídlí,
támhle v řece, u splavu, se nahá holka koupá,
ty přemejšlíš, kdo pak jí asi záda namydlí.

R: A dál kráčíš .....

Ptáci zpívají si v korunách, těch nedozírnejch stromů,
ty v modřínovém háji klidně hodíš svoje záda,
a nepospícháš nikam, nemusíš v neděli domů,
a stejně jak ty jí, i příroda má tebe ráda.

R: A dál kráčíš .....

Pak kamaráda pozdravíš, co náhodou jde kolem,
když potřebuje, pomůžeš mu, taky hrozně rád,
a na pařezu posvačíš, jak za kuchyňskýn stolem,
zas připadáš si jako kdysi, když jsi býval mlád.

R: A dál kráčíš .....

A když se soumrak na kraj sklání, tornu vybalíš,
a za chvíli už oheň šerem tajuplně září,
otevřeš si lahváč, boty mokré vysušíš,
a uvědomíš, jak krásný je i to tvoje stáří.

R: A ráno zas budeš kráčet loukou a polem,
                                  snít o klidu, přátelství,
                                  koukat na vážky, co lítaj kolem,
                                  lidem nosit dobrá poselství.

                                  F   C
Tak buď s Bohem, starej, dobrej kamaráde .....

